

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno diplomanta:	Veronika Burešová
Téma práce:	Dědění ze závěti
Rozsah práce:	77 stran vlastního textu
Datum odevzdání práce:	červen 2016

1. Aktuálnost (novost) tématu

Diplomantkou zvolené téma lze považovat na především za aktuální. Ač je zvolená problematika jako jeden z dědických titulů základním institutem tradiční civilistické doktríny, jeho nové uchopení rekonstruovaným soukromým právem žádá důkladnou analýzu, navíc se jedná se o jednu z oblastí, pro níž je příznačná diskontinuita s dosavadním právním stavem.

Oponentské hodnocení: Výběr tématu hodnotím na základě uvedeného kladně. Zpracování tohoto tématu je schopno osvědčit, zda si diplomantka osvojila teoretické poznatky založené na soudobém stavu vědeckého poznání, výzkumu a vývoje, na zvládnutí jejich aplikace a na rozvinutí schopností k tvůrčí činnosti.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Autorka musí prokázat především detailní znalost zvoleného institutu (závěť jako dědický titul), což však nelze činit izolovaně. Autorka musí prokázat dále schopnost orientace v rámci dědického práva obecně, navíc by měla prokázat též schopnost užití metody historické a především právně komparatistické. To vše zvyšuje náročnost zvoleného tématu na jeho důkladné zpracování.

Oponentské hodnocení: Náročnost zvládnutí těchto teoretických otázek, jakož i prokázání praktických znalostí, při čemž lze čerpat z bohaté literatury, jak učebnicové, tak časopisecké, odpovídá požadavkům, které jsou kladeny na práce tohoto druhu.

3. Formální a systematické členění práce

Po formální stránce je práce členěna do šesti kapitol (k čemuž je nutno připočítat úvod a závěr práce). V úvodu vytyčuje autorka cíl práce, a sice: „*popsat a analyzovat současnou podobu dědění ze závěti v účinné právní úpravě, se zaměřením na fakultativní náležitosti závěti.*“ Z hlediska systematického zvolila autorka postup od obecného k jednotlivostem, čemuž je důsledně podřízena celá systematika práce i její formální členění na kapitoly a podkapitoly. Tak v duchu zvoleného postupu počíná v kap. 1 obecnými výklady o dědickém právu a souvisejících základních pojmech. V kap. 2 za použití metody historické traktuje stručný (rozsahem přiměřený) exkurz k právu římskému. Těžiště práce ovšem leží v kap. 3., v níž se zabývá samotnou problematikou dědění ze závěti. Tato kapitola je proto nejrozsáhlejší a dále se dělí na drobnější celky. Podrobný rozbor by přesáhl rámec tohoto posudku, nicméně v obecnosti lze konstatovat, že i toto dílčí členění provedla autorka vhodně: jednak žádná důležitá otázka nezůstala opomenuta, jednak i přes značný rozsah působí kapitola na čtenáře přehledně. V kap. 4 a 5 se zabývá souvisejícími otázkami (nepominutelný dědic, kodícil). Metodu komparační pak užila v kap. 6, kde porovnávala s německou právní úpravou. V závěru své poznatky stručně shrnuje.

Oponentské hodnocení: Systematika práce i její formální členění odpovídá požadavkům, které jsou kladeny na práce tohoto druhu, a to ohledně logické stavby, hloubky zpracování tématu i použitých právně-hermeneutických metod.

4. Vyjádření k práci

Práci lze považovat za vcelku zdařilé zpracování tématu. Kladně lze hodnotit systematickosti zpracování i přehlednost celé práce, vhodně zvolené dělení textu na menší celky usnadňuje čtenáři orientaci. Kladně lze hodnotit také použití metody historické, byť zde lze učinit drobnou výtku, že autorka mohla zmínit (stručně) též vývoj této problematiky ve středověku. Další přidanou hodnotu představuje kapitola šestá, v níž autorka komparuje v německou právní úpravou. Konečně je třeba vyzdvihnout práci s judikaturou a vynikající formální úpravu práce, zejm. podobu citací (což bohužel není poslední dobou u prací tohoto druhu pravidlem).

Závažnější výtku lze vyslovit k vymezení cíle práce a k následné popisnosti práce. Autorka si mohla vytknout přeci jen ambicióznější cíl než pouhý popis a analýzu – mohla se např. pokusit identifikovat problémy, připojit své názory, návrhy *de lege ferenda* apod. Autorka svými názory napříč prací poněkud šetří, text působí na mnoha místech popisně. Dlužno dodat, že autorka tento rámec překročila především v kap. 6, kde lze spatřovat její osobní přínos ve zdařilém provedení komparace. Konečně je třeba upozornit na to, že právní předpisy nejsou literaturou v tom smyslu slova, jak je chápána v nadpisu „seznam použité literatury“.

Práci celkově hodnotím jako zdařilou, vzhledem k uvedeným nedostatkům je navrhovaná klasifikace snížena o jeden stupeň.

Automatická kontrola shod provedená systémem theses.cz generuje dokument čítající 6260 (!) stran, představující 282 (!) dokumentů obsahujících shody. Míra shody však v žádném dokumentu nepřesahuje 5%. Nakolik je v lidských silách takto obsáhlý dokument prostudovat, lze konstatovat, že nalezené shody se týkají povětšinou názvů právních předpisů či citací zákonných textů či citací judikatury, které logicky musí být shodné. Na základě uvedeného dokumentu tedy nelze učinit závěr o tom, že by diplomantka nepostupovala při tvorbě práce *lege artis*.

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	Cílem diplomové práce je uveden výše. Autorka tento cíl splnila , pro veškeré její závěry lze nalézt oporu v textu práce.
Samostatnost při zpracování tématu	Diplomantka při zpracování zvoleného tématu prokázala schopnost samostatné práce , a to jak pokud jde o literaturu, tak judikaturu.
Logická stavba práce	Logická stavba práce je již zhodnocena výše a lze ji hodnotit jako zdařilou.
Práce s literaturou (využití cizojazyčné literatury) včetně citací	Autorka pracuje s literaturou řádně a průběžně na ni odkazuje. Seznam použité literatury je přehledný. Ze seznamu vyplývá, že autorka pracovala s cca 30 publikacemi ať už monografického či časopiseckého charakteru (včetně zahraniční literatury), dále s judikaturou (cca 15 judikátů) a internetovými zdroji. To je zcela dostačující v rámci požadavků kladených na práci tohoto druhu.
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	Autorka téma zvolené v názvu diplomové práce zpracovala co do podrobnosti způsobem odpovídajícím požadavkům na práci tohoto druhu, k podrobnosti zpracování již výše. Lze tedy uzavřít, že autorka zvolené téma zpracovala a vyčerpala dostatečně.
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Úprava práce je po formální stránce přehledná. Velikost písma i jeho rozpal je standardní, počet úhozů pravděpodobně odpovídá průměrné

	normostraně. Součástí práce nejsou žádné grafy ani tabulky, což je vzhledem k tématu pochopitelné. Lze uzavřít, že úprava odpovídá požadavkům kladeným na práce tohoto druhu.
Jazyková a stylistická úroveň	Jazyková a stylistická úroveň práce je výborná.

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

6.1 Připomínky – viz výše v rámci podrobného hodnocení.

6.2 Otázky k zodpovězení při obhajobě:

1) V závěru autorka uvádí, že vzhledem k relativně krátké účinnosti OZ je v budoucnu nutné počítat s novelizacemi; při ústní obhajobě autorka uvede, u kterých otázek lze – podle jejího názoru – očekávat novelizaci nejdříve (jinak řečeno: jaká ustanovení by podle názoru autorky novelizaci zasloužila)?

Doporučení/nedoporučení k obhajobě	práce	Závěrem lze konstatovat, že předložená diplomová práce, jak po stránce obsahové, tak i formální, splňuje požadavky kladené na práce tohoto druhu, a proto doporučuji její přijetí k ústní obhajobě.
Navržený klasifikační stupeň		Velmi dobře.

V Praze dne 01. 09. 2016

JUDr. Ondřej Frinta, Ph.D.
oponent diplomové práce